

Mer än 60 Laser-jollar seglar utanför Mälärhöjden i Stockholm på onsdagskvällarna. Kampen är intensiv.

En vanlig onsdag på Fjåset

*eller hur man hittar
meningen med livet*

Ann Lorén gillar stämningen och klubbens seglingar.

De kommer från alla håll och kanter. Stressade 30-åringar i karriären, coola brudar, gamla världsmästare, nybörjare, pensionärer, juniorer, joggare och mopedister. Varje onsdagskväll seglar de Laser på fjärden Fjäset utanför Stockholm. Och har så himla kul.

Text & foto: Mats Göthlin

Ser man bara det yttre skeendena är det ett gäng enmansjollar som seglar kors och tvärs på en fjärd med lustigt namn. Inget märkvärdigt alls mer än att de är ganska många. Ofta runt 60 båtar samtidigt.

Och det är ju rätt snitsigt förstås, en vanlig onsdagskväll.

Men det gäller här som i allt annat att se innanför skalet och hitta kärnan. När jag lättar lite grann på förlåten förstår jag att det som händer på Fjäset mellan Mälardjorden och Ålsten i Mälaren alldeles i utkanten av Stockholms innerstad faktiskt är större än OS-medaljer, VM-guld, Volvo Ocean och America's Cup.

Men det är något mer än så. Alla är så himla glada. Idel leenden och skratt. Var kommer det ifrån?

Ett fotbollslag

Det här måste vara världens största kvällssegling med entypsbåt ibillar jag mig. Bobbie Baars, entusiastisk ordförande och webbmas-

ter i Mälardjorden Kanotsällskap (MKS), vet besked.

– Jag mailade vår internationella organisation ILCA (International Laser Class Association) för att få veta och de hade aldrig hört talas om något liknande. Vi är definitivt störst i Sverige och säkert i Europa också, säger Bobbie lite försiktigt.

Jag kan själv intyga att det egentligen bara är i stora mästerskap man ser så många entypsbåtar på startlinjen. Aldrig på klubbnivå. Det är alltså världsunikt att se Fjäset fullständigt krylla av Lasrar denna onsdagsafton när jag försöker tränga in i seglingens innersta kärna.

Rekordet för en kväll är 63 jollar. I kväll är det 55. Totalt deltar över 80 Lasrar i onsdagsseglingarna. Vad är hemligheten? Hur har lilla pytteklubben MKS lyckats med vad ingen av storklubbarna lyckats med? Utan sponsorer, flådigt klubbhus, parkeringsplatser, flotta omklädningsrum, klubbbrum, restauranger och läckra RIB-följebåtar.

– Blandningen på deltagarna är fantastisk. Vi har till exempel två

En unik syn. Närmare 60 Laser på Fjäset med Mälars höjden i bakgrunden. En vanlig onsdagskväll.

» gubbar som nyligen blev åtta på VM i 505 bland 125 båtar. Det är inte ovanligt att vi vinner Masters-SM i Laser och vi har de senaste åren haft flest deltagare på SM. Och här på Fjäset har vi en mängd som bara seglar enbart för att det är kul. Vi är både breda och duktiga, säger Bobbie.

Och det är du som satt fart på allt det här?

– Nejnej. Vi är som ett fotbollslag. Alla hjälps åt. Det är det som är grejen, menar Bobbie.

Åtta tjejer

Aha, alla hjälps åt, bra grej som många glömt och så var det blandningen också. Javisst, det är alltid roligare med ett blandat sällskap än när folk ska delas in i grupper, som vi i Sverige av någon anledning gärna gör. ”Åldersgräns 25”, ”Tedans för pensionärer”, ”Endast för singlar”. Fi fasen.

MKS har därför jobbat målmedvetet för att få med tjejer i klubben. Arrangerat seglarskolor och därefter sett till att tjejerna också kommit med på onsdagsseglingarna. En av dem är Annica Vellinga.

– Jag gick med i klubben för sju år sedan och seglade Tvåkrona på seglarskolan. Sedan tre år tillbaka har jag en egen Laser. Vi var åtta tje-

jer som gjorde det samtidigt. Men vi har fått kämpa för att ta oss in i det här proffsiga gänget som har seglat så länge och kan så mycket.

Hänger ni med gubbarna då?

– Vi gör så gott vi kan. I dag tar jag standardseglet, då går det nog lite bättre. Annars har jag mellanseglet för att orka burka upp båten.

Varför håller du på med detta?

– Det är jättekul och det här är en fantastisk klubb. Jag har seglat varje onsdag i år, säger Annica entusiastiskt och har bråttom ut till startområdet.

Tre personer har just kommit från sina stressande jobb och är mer än sena. De verkar fortfarande gå på högvarv. Det kommer att botas.

Jag smyger upp mot dem när de riggar sina båtar.

Hur länge har du sysslat med det här, frågar jag kvinnan i sällskapet?

– Tre, fyra år bara. Jag har seglat en del kölbåt tidigare och tycker det är roligt med jolle. Som barn seglade jag Optimistjolle, svarar Ann Lorén och skjuter ut sin Laser i vattnet för att hinna till start.

Jag kan väl få ett snack med dig efter seglingarna, ropar jag i hennes kölvatten. Hon hör mig inte, har fullt fokus på det stundande racet.

Haren

Jag vänder mig till den andre av de tre som är kvar i land. En gentleman med samma elegans som Sveriges gentleman nummer ett – Sven-Bertil Taube.

– I dag är jag hare (förklaras

i bildtexten mitt på nästa sida), berättar Rutger af Sandeberg.

Är det bra eller dåligt att vara hare, frågar jag.

– Oftast är det en fördel. Jag krossar ju fältet ett par båtlängder före alla andra, säger Rutger som har varit med i MKS sedan 1980.

Den tredje i gänget är Stefan Sundblom. Han leder hela onsdagsserien i överlägsen stil. Han är inte ett dugg stressad för han vet att det inte går att starta utan haren och haren står fortfarande kvar på land. Stefan, som tidigare varit ordförande, berättar:

– Här drar alla sitt strå till stacken. De är viktigt att fylla på med unga tjejer och killar så det inte bara blir en massa gamla gubbar. Verksamheten handlar inte bara om onsdagsseglingarna. På måndagarna har vi kappseglingsteknik bara för tjejer, på tisdagar mer för nybörjare. I princip har vi en aktivitet här varje kväll.

Allt försvinner

Banan är en så kallad rakbana med bara kryss-läns. Banlängden anpassas så tiden blir en timme och en

kvart. Sedan faller mörkret.

– Jag låg jättebra i början, hade tatkänning med Stefan och Rutger, men sedan kom några vindskift och förstörde allt. Fjäset är ju rätt svårseglat, pustar Ann Lorén ut efter det långa kvällsracet.

– Jag är nöjd. Bara en krock – med damen där, säger Rutger af Sandeberg och pekar på Ann med ett garv. Jag var tvungen att snurra som straff. Jag slutade väl runt tia.

Varför håller du på med det här egentligen? frågar jag Rutger.

– Det är okomplicerat och kostar inte så mycket. Man kan hålla sig med bra grejer. Men mest är det för den trevliga gemenskapen. Jag har seglat mycket annat tidigare, men nu seglar jag bara det här.

En tjej dyker upp som bara ler och verkar stortrivas med hela livet. Karin Lönnkvist ger sin syn på saken:

– Det här är så fantastiskt roligt. Alla vi tjejer har träffats genom klubben och gjort massor tillsammans. Till exempel har vi varit på seglarläger på Gran Canaria med självaste Peter Sundelin. Det här är en unik klubb som vill dra in ungdomar, tjejer, tanter, gubbar.

Rutger af Sandeberg gillar gemenskapen.

Karin Lönnkvist började segla Laser i MKS 2007. Tycker allt är jätteroligt och gillar taktiksnacket i bastun.

”Det är okomplicerat och kostar inte så mycket. Man kan hålla sig med bra grejer”

Stefan Sundblom leder hela onsdagsserien. Här hänger han (burkar) för fulla trumpeter och har roligt.

Bobbie Baars är ordförande och webbmaster.

Starten har just gått. En så kallad grindstart. Haren (segelnummer 19060 längst bort i bild) seglar dikt bidevind för babords halsar med startbåten hack i häl. Alla startar genom att gå precis bakom startbåten för styrbords halsar.

– Så här är det, fortsätter Karin, man jobbar en hel dag, kommer ner hit superstressad. Riggas på och är jättstressad. Sticker ut och seglar ... och kommer hem helt lugn och avslappad. Allting försvinner. Det är så himla roligt.

Får ni tjejer vara med i bastun efteråt? undrar jag lite försiktigt.

– Japp, självklart. Det är inte bara segling det här handlar om säger Karin med ett jättegarv.

Bra anledning att segla onsdagsseglingar.

Jag har hittat ljuset

Den största förklaring till den sanna glädje alla visar på Fjäset är den enorma blandningen på deltagarna. Här är precis alla välkomna oavsett ras, kön, ålder, tro, klädsel (en del seglar ibland i kostym) ...

Det skapar en unik gemenskap där alla trivs omåttligt och bara har kul. Inte en hänslapp så långt ögat når.

Jag har hälsat på i himmelriket, hittat meningen med seglingen och därmed också meningen med livet.

Det gäller att ha skoj. ●

Klubbhuset är bara ett litet skjul. Men det rymmer det väsentliga, ett klubbрум och en bastu. Strändremsan är 20 m. Hela området 300 kvm. Det är så litet att man måste hyra in sig på Ålstens SS på norra sidan av Fjäset för att få plats.